

[Ebba Strange.]

område, hvor en tilskudsordning i meget høj grad ville komme til at bygge på nogle skøn, og det er grunden til vores mange betingelser.

Men med hensyn til sygehusvæsenet mener vi, at det på en eller anden måde er et meget klarere afgrænset område end det sociale område i øvrigt, og derfor anser vi det for at være et område, hvor det vil være hensigtsmæssigt med en anden finansieringsform. Vi kan derfor give løfte om en positiv behandling af det foreliggende lovforslag.

Jeg tror selv, at man ude omkring i amterne ville have tænkt sig lidt bedre om, inden man iværksatte det, som jeg vil tillade mig at betegne som prestigebyggeri på sygehusområdet, hvis man selv skulle have siddet og administreret et bloktilskud og prioriteret udgifterne inden for hele sygehusområdet med de penge, man havde fået stillet til rådighed. Det har været lidt for let at lave sygehusskandaler og prestigebyggeri, som vi har været vidne til de sidste par år, fordi man vidste, at staten trådte til og betalte de 35 pct. uden videre.

Det er helt klart, at vi har brug for mange, mange flere oplysninger, end der ligger i ministerens bemærkninger til det foreliggende lovforslag, og vi vil i udvalget bede om at få supplerende oplysninger om, hvordan man har tænkt sig at udregne de objektive kriterier, der skal ligge til grund for udregningen af tilskuddet, men det er jo også lovet os fra indenrigsministerens side i den skriftlige fremsættelse.

Når vi hører om betænkeligheder med hensyn til bloktilskud fra visse sider, også her i salen, i retning af, at nogle kommuner vil få særlig store udgifter i denne forbindelse, skal jeg minde om, at vi har et forslag liggende fra SF's side om en enhedsskat, og hvis vi havde lidt større magt i dette ting, er det helt givet, at vi ville koble hele bloktilskudstanken sammen med vores forslag om enhedsskat, fordi vi mener, at det ville være retfærdigt over for dette lands befolkning, at man betalte det samme i skat, uanset om man boede i den ene eller den anden egn af landet. Hvilken skæbne dette forslag vil få, ved vi ikke endnu, men for os er der en naturlig sammenhæng mellem enhedsskatten og bloktilskuddet.

Finansieringen af sygehusvæsenet er det

helt centrale i dette lovforslag, og jeg skal ikke sige ret meget om de andre ting. Vi finder det positivt, at loven bliver strammet op og gjort lettere overskuelig, og vi finder det også positivt, at det nu bliver sygehusvæsenet som sådant, der har ansvaret for området, og ikke de enkelte sygehuse. Vi håber, at dette samlede ansvar også vil være en inspiration for amterne til i det hele taget at tage hele prioriteringen inden for sundhedssektoren op til debat.

Bracher (KrF):

Det af ministeren fremsatte lovforslag om sygehusvæsenet modtages af kristeligt folkeparti med megen velvilje. Den byrdefordelingsreform, som er i gang, støtter vi, især fordi den lægger et større ansvar ud til de folkevalgte råd. Vi ser det som en rigtig ordning, at ansvar for ledelse og økonomi hører sammen. Den gældende refusionsordning har ikke været populær og har frataget de kommunale myndigheder mulighederne for ud fra lokale synspunkter at prioritere og disponere efter lokale ønsker og behov.

Tilskud efter behovskriteriet må kunne give amtskommunerne en bedre standard for sygehusvæsenet i området. Hertil kommer så en forenkling i administrationen, som forhåbentlig også kan opnås gennem denne lovgivning. Det er en væsentlig side, at man virkelig gør noget ved nedskæringen i administrationen, fjerner dobbeltadministrationen overalt, hvor det er muligt, og derved sparer staten for unødige udgifter. Desværre bliver det nok et stort spørgsmål, om der med den nye hovedstadsordning kan skabes administrativ forenkling her.

Vi anser altså behovskriteriet for en bedre ordning end refusionsordningen. Det vil også, som ministeren siger i sin skriftlige fremsættelse, give større sikkerhed i den statslige budgetlægning og samtidig bedre mulighed for en realistisk budgetlægning for kommunerne.

At ansvaret for behandlingen af alkoholskadede helt kædes sammen med sygehusvæsenet, så ansvaret placeres lokalt, ser vi på med stor tilfredshed, men det er så vort håb, at man stadig vil beholde de små sygehuse. Det skulle ikke gerne gå sådan, at man decentraliserer fra staten til amtskommunerne, men så centraliserer i amtskommunerne, sådan at de små sygehuse ikke får